

[Melchior.]

ceforhold og åbenhed, således som den findes mellem erhvervslivet og forbrugerne, allerede har tilvejebragt en situation for langt den overvejende del af markedet, som svarer til den, loven tilsigter.

I mit arbejde med reklame på forskellige planer er jeg da også kommet til den overbevisning, at der findes ingen salgsudstilling og ingen salgsannoncering eller salgsbestræbelser i øvrigt, der fortier prisen på en vare. Alene dette fornuftmæssige synspunkt til animere langt de fleste, der har varer af falbyde, til at gøre det, som her lovmæssigt foreskrives.

O.k., vi er ikke begejstrede for at skulle indføre nye kontrolinstanser, vi er ikke begejstrede for at skulle indføre strafferammer for overtrædelser, som vi sådan set ikke tror vil få nogen aktualitet. Det vil forhåbentlig blot blive ord på papiret. Men som det er sagt, er forslaget et led i en samlet aftale. Fremskridtspartiets ordfører var inde på, at disse love var lavet tyve minutter i fire en morgen. Da jeg mener at vide, at han ikke selv har været med til at lave dem, undrer det mig, at han ved det så nøjagtigt. Jeg er vidende om, at det forholder sig sådan, som fru Dorte Bennedsen redegjorde for heroppe, at arbejdet med denne lov har stået på i årevis, og den omstændighed, at lovens vedtagelse indgik i et samlet kompleks af aftaler i august måned i fjor, betyder ikke, at forslaget blev opfundet eller gennearbejdet i en sen natte-time, så denne kritik finder jeg helt værdiløs i forhold til, hvad sagen her drejer sig om.

Vi vil stemme for lovforslaget. Mus eller rotte eller kat eller andre mere eller mindre tamme husdyr – der er ikke nogen fælde, der klapper. Men det lyder kønt, og jeg kan atter komplimentere den kollega, som morede sig over musefældeopfindelsen. Han ved jo godt, at det, det drejer sig om, er, at der foreligger nogle aftaler, der holdes. Når man siger det på den måde, så lyder det jo helt anderledes. Vi vil altså holde aftalen. Vi er overbevist om, at både forbrugere og handelsstand vil kunne leve særdeles godt sammen med denne lov.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti vil ved tredje behandling stemme for lovforslaget. Vi gør det med en vis sorg. Vi synes, at forringelsen i forhold til det lovudkast, der var i forbrugerkommis-

sionens betænkning, er lidt for stor. Men vi erkender da, at der ligger nogle fremskridt i lovforslaget.

Man må undre sig over det kendskab, som fremskridtspartiet, venstre og konservative har til erhvervslivet, når man hører deres udtalelser heroppefra. Det er jo partier, som anses for at være specielt erhvervsvenlige og tale erhvervslivets sag, men når man hører dem udtale sig heroppefra, fremgår det ikke rigtig, at de skulle have noget større kendskab til erhvervslivet. Nu kom det måske frem i den konservative ordførers tale, hvad der egentlig lå bag, nemlig et ønske om, at den del af detailhandelen, som for øjeblikket ikke skiltes frivilligt, ikke skal drages ind under skiltningen. Sagen er jo den, at på en meget stor del af de områder, hvor der ikke skiltes, skiltes man ikke, fordi man meget nødig vil frem med en åben pris. Man sjakrer om prisen. De lidt mindre kloge, der kommer ind i butikken, får lov til at betale en høj pris. Den mere kloge kan sjakre om prisen og kan opnå en lavere pris. Meningen med skiltningen er jo, at de rabatter, man giver nogle, skal offentliggøres, så man har en åben og ærlig pris, sådan at alle har chance for at købe til samme pris. Det motiv, der ligger bag de tre partiers indstilling, må være, at de varetager netop disse branchers interesser.

Man forstår heller ikke den store forskrækelse, for det er da rigtigt, at der på mange områder skiltes fuldstændig frivilligt. Men det er også rigtigt, at på nogle områder har det været fantastisk svært at få gennemtvunget en skiltning med den nuværende lovgivning.

Med hensyn til ændringsforslagene vil jeg sige, at dem, der er stillet af de borgerlige partier, kan vi ikke støtte. Vi vil stemme imod dem. Forslaget om ændret dato vil vi støtte.

Desværre kan vi ikke stemme for kommunisternes ændringsforslag. Begrundelsen herfor er den samme, som fru Dorte Bennedsen anførte. Gennemførte man dette forslag i dag – hvilket i og for sig ville være ønskeligt – ja, så har monopoltilsynet ikke det nødvendige mandskab til rådighed til at administrere ordningen, og det vil sige, at det vil gå ud over anden lovgivning. Vi opnår måske blot, at al lovgivningen bliver dårligt administreret. Det er et skoleeksempel på, at vi her i folketinget skal passe på ikke at gennemføre lovgivning, der i sig selv er ønskelig, hvis vi ikke er villige til at